

» Да умремъ на бранно поле.

» Да умремъ на бранно поле.

Съ Славъ свѣти ся славъ на
душіѣ-тѣ.

Другъ псаломъ бѣ също повторенъ
нѣколко пѣти:

О! азъ отхождамъ въ Славъ не ще-
те ли да дойдете подирѣ ми?

Не видите ли ангелы ми махътъ
и мя выкътъ на небо?

Не видите ли златный-тъ градъ
гдѣ-то вѣчно іе день?

Имаше и други пѣсни, въ кои-то
често ся спомянуваше за Юрданскы-
ти брѣгове, за Ханаанскы-ти поляни
и за Новый Іерусалимъ, зашто-то
Негритянский-тъ умъ іе впечатлите-
ленъ и подвиженъ, и всѣкогы ся прѣ-
дава на гимни и изображенія картин-
ни и живи... и кога тѣ пѣяхъ, іедни
ся смѣяхъ, а други плачяхъ, а дру-
гы плѣщяхъ рацѣ, или ся стискахъ
іединъ другому рацѣ-ти, като да
быхъ вече прѣплували благополучно
до другый-тъ брѣгъ на рѣкъ-тѣ.

Разни поученія и назидателны при-
мѣры бѣхъ примѣсены съ пѣніе-то.
Єдна стара баба, бѣла като снѣгъ,
коіа-то отдавна бѣше прѣстанъла да
работи, нѣ коіѣ-то много почитахъ
като живъ лѣтопись на заминало-то
врѣмя станъ и като ся опрѣ на то-
іагъ-тѣ си каза:

Драго ми іе, дѣца мои, драго ми
іе че могъ да вы видѣи и да вы чуѣи
още вѣднѣжъ. Не знаѣи кога ще и-

дѣ въ вѣчность; нѣ азъ стѣмъ ся
приготовила, мои дѣца; Пѣтний-тъ врѣ-
зель ми іе сврзаны, и главъ-тѣ стѣмъ
ся намытила за въ пѣтъ; азъ чыкамъ са-
мо кола-та да дойдѣтъ да мя завбдѣтъ у
дома; По нѣкогы ношѣ чини ми ся
че скрътътъ кола-та, и азъ все
погѣдовамъ на вѣтъ, Бѣдете и Вы
готовы, азъ ви казвамъ іѣ всеуслы-
шаніе, каза тіа и удари съ тоіагъ-
тѣ си въ врата-та » азъ ви казвамъ че
вѣчна-та слава іе дивно нѣщо, голѣ-
мо нѣщо, дѣца, Вы нищо не знаѣете
и не ся грыжите за ніеіѣ! дивно іе
нѣщо» и баба-та сѣднѣ и заплака
съ іедри слѣзи, и всичкы на около ѣ
запѣхъ

О Ханаанъ, свѣтлый Ханаанъ!

Азъ брѣзамъ въ земіѣ Ханаанскѣ!»

Масръ Джорджъ подирѣ това
помоли ся отъ всинца да про-
чете нѣщо, и той поченъ да чете
послѣдни-ти глави отъ откровеніе-
то, и често го прѣкъсвахъ възгласи
» О Боже мой!» послушайте! помы-
слѣте за това! Наистинѣ ли всичко
това ще ся сбѣде?»

Джорджъ, кой-то бѣше остроумно
дѣте, и добрѣ вѣспитано въ рели-
гьозни дѣла отъ майкѣ си, като за-
бѣжи че всичкы му ся чюдѣтъ и му
захвалѣтъ пусти ся въ разни обіясне-
нія отъ себеси съ похвалижъ важ-
ность. Млады-ты му ся дивѣяхъ, а
стары-ты го благославяхъ отъ всѣ-
дѣ ся чюѣше, и священикъ-тъ не бы